

Име, презиме, фамилия:	Ина Иванова Велева
Имейл:	in4eto_96@abv.bg
Населено място:	гр. Трявна
Училище:	СОУ „Петко Рачев Славейков” – гр. Трявна
Заглавие на тема:	„Има по-лоши престъпления от това да гориш книги. Едно от тях е да не ги четеш.” (Рей Бредбъри)

„Има по-лоши престъпления от това да гориш книги.

Едно от тях е да не ги четеш.“ (Рей Бредбъри)

Есе

Книгите, сами по себе си, са просто съвкупност от хартия и мастило. Процесът на създаване на една творба обаче е изкуство. Съдейки по себе си, откривам, че за да се създава изкуство, е необходимо вдъхновение, а най-силното вдъхновение е болката. Изкуството прави болката красива, създава ѝ форма и образ.

Творецът на литература споделя на белия лист това, което не може да сподели пред света, и открива разбиране там, където всъщност не получава отговор. За престъпление трябва да се приема горенето на книга, но по-страшно е, когато нейната информация не бива възприета. Няма как хората да разберат проблемите на обществото, което изграждат, ако не си служат с литература, ако не откриват своята вина в тази на героите, ако не търсят начин за промяна в епилога на произведението.

Във всеки сюжет, дори фантастичния, има толкова много истина, колкото светът се опитва да скрие от себе си, и да изгради представата, че живее щастливо. Няма добри и лоши книги. Има различни читатели. Всеки може да намери себе си в литературата, но е точно толкова трудно да попаднеш на подходящата книга, колкото да откриеш себе си в света. Затова с литературата и книгите трябва да се експериментира. Само експериментите водят до велики открития. Открития, които имат способността да променят миогледа, идеала, дори съществуването.

В „451 градуса по Фаренхайт“ Рей Бредбъри казва още: „Вземеш ли много често да се питаш защо това или онова е така, в крайна сметка ще станеш много нещастен“. Да, литературата задава много въпроси и създава много вътрешни противоречия, но животът в неизвестност със сигурност не е по-щастлив. Истината понякога е тежка, но заблудата е опасна. Със заблуда манипулацията е по-лесна. Само този, който чете, задава въпроси. Само този, който задава въпроси, намира отговори.

Дори да бъде изгорена една идея, каквато е книгата, част от нейната информация или цялата, както при героите на Рей Бредбъри, все още е запаметена в нечие съзнание. Защото в този случай важна е информацията, не хартията –

информацията, която се е запечатала най-силно в съзнанието на потребителя на литература, която е докоснала сърцето му и е открила болката, за да я съпреживее и излекува.

Всяка книга заслужава внимание, всеки автор заслужава уважение. Изисква се смелост, за да бъде започнат процесът на писане, както и този на четене, но бъде ли му дадено начало той не може да бъде възпрян. Литературата е лекарство за разбити сърца, неосъществени мечти и неоправдани надежди. Литературата е много повече от красива корица и мека хартия. Литературата е жажда за живот, жажда за отговори и непрестанно търсене на истината.

Не е най-страшна пепелта от изгорени страници. Най-страшна е прахта върху неразворени листи. Светът на литературата е мост между идеала и реалността. „Все ми се струва, че ако финансистите четяха книги, кризите ни щяха да са различни“ – пише Георги Господинов в есето си „Невидимите кризи“. И ето така, чрез открояването на проблема, споделянето му и дискутирането, той реално може да бъде решен. Проблемите не се решават сами. За тях се искат действия. Книгите предлагат първото стъпало към безоблачния връх на едно успешно и щастливо настояще.

Дори да не решим проблемите на света, мислейки, че сме твърде нищожни, то поне можем да спасим себе си чрез литературата.

– Сър, как умира човек, лишен от утехата на литературата?

– По един от два начина. Или от окаменяване на сърцето, или от атрофия на нервната система.

– Май никой от тях не е приятен – предположих.

– Не – отвърна старият Касъл. – В името на Бога, продължавайте да пишете и двамата!

(Кърт Вонегът, „Котешка люлка“, 1963, ИК „Прозорец“)

И да се върнем пак към Георги Господинов, който казва, че четящият човек е красив. Ако не заради друго, то нека четем поне от суета.